TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2021 m. rugsėjo 9 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Vertybiniai popieriai, kuriais leidžiama prekiauti valstybėje narėje esančioje arba veikiančioje reguliuojamoje rinkoje – Skaidrumo pareiga – „Sutartinai veikiančių asmenų“ pranešimas apie įsigytus „kontrolinius akcijų paketus“ – Direktyva 2004/109/EB – 3 straipsnio 1a dalies ketvirta pastraipa – Sąvoka „griežtesni reikalavimai“ – Direktyva 2004/25/EB – Pagal Direktyvą 2004/25/EB paskirtos valdžios institucijos vykdoma „priežiūra“

Byloje C-605/18

dėl *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis administracinis teismas, Austrija) 2018 m. rugsėjo 25 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2018 m. rugsėjo 25 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Adler Real Estate AG,

Petrus Advisers LLP,

GM

prieš

Finanzmarktaufsichtsbehörde (FMA)

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Vilaras, teisėjai N. Piçarra (pranešėjas), D. Šváby, S. Rodin ir K. Jürimäe,

generalinis advokatas M. Bobek,

posėdžio sekretorė M. Krausenböck, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Adler Real Estate AG*, atstovaujamos *Rechtsanwalt* S. Hödl,

* Proceso kalba: vokiečių.

– GM, atstovaujamo *Rechtsanwälte* M. Gall ir W. Eigner,

– *Finanzmarktaufsichtsbehörde* (FMA), atstovaujamos P. Wanek ir D. Wagner,

– Europos Komisijos, atstovaujamos G. Braun, H. Støvlbæk ir H. Krämer,

susipažinęs su 2021 m. kovo 18 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo, iš dalies keičiančios Direktyvą 2001/34/EB (OL L 390, 2004, p. 38), iš dalies pakeistos 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/50/ES (OL L 294, 2013, p. 13) (toliau – Direktyva 2004/109), 3 straipsnio 1a dalies ketvirtos pastraipos iii punkto ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnio išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Adler Real Estate AG* (toliau – *Adler*), *Petrus Advisers LLP* (toliau – *Petrus*) ir GM ginčą su *Finanzmarktaufsichtsbehörde* (FMA) (Finansų rinkų priežiūros institucija, Austrija) (toliau – Finansų rinkų institucija) dėl administracinių sankcijų, kurias ši institucija skyrė už pareigos pranešti apie emitento, kurio akcijomis buvo leidžiama prekiauti Austrijoje esančioje reguliuojamoje rinkoje, kontrolinių akcijų paketų įsigijimą nesilaikymą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2004/25/EB

3 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/25/EB dėl įmonių perėmimo pasiūlymų (OL L 142, 2004, p. 12; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 2 t., p. 20), kaip matyti iš jos 1 straipsnio 1 dalies, nustatytos priemonės, koordinuojančios visas valstybių narių taikomas taisykles, susijusias su įmonių, kurias reglamentuoja valstybių narių teisės aktai, vertybinių popierių perėmimo pasiūlymais, kai visais tais vertybiniais popieriais ar jų dalimi leidžiama prekiauti vienos ar kelių valstybių narių reguliuojamoje rinkoje.

4 Šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies d punktas suformuluotas taip:

„1. Šioje direktyvoje:

<...>

d) „sutartinai veikiantys asmenys“ – fiziniai ar juridiniai asmenys, kurie bendradarbiauja su siūlytoju ar pasiūlymą gaunančia bendrove, remdamiesi aiškiai ar numanomai sudarytu žodiniu ar raštišku susitarimu, kuriuo siekiama įsigyti pasiūlymą gaunančios bendrovės kontrolę arba sužlugdyti sėkmingą pasiūlymo rezultatą.“

5 Šios direktyvos 4 straipsnio „Priežiūros institucija ir taikytina teisė“ 1 dalyje numatyta:

„Valstybės narės paskiria instituciją arba institucijas, kompetentingas pasiūlymams prižiūrėti pagal taisykles, kurias jos nustato arba pradeda taikyti pagal šią direktyvą. Taip paskirtos institucijos yra arba valdžios institucijos, asociacijos arba privačios įstaigos, kurias pripažįsta nacionaliniai teisės aktai arba aiškiai tam tikslui pagal nacionalinius teisės aktus paskirtos valdžios institucijos. Valstybės narės Komisijai praneša apie tokius paskyrimus, nurodydamos bet kokį galimą funkcijų pasidalijimą. Jos užtikrina, kad tos institucijos vykdytų savo funkcijas nešališkai ir nepriklausomai nuo visų pasiūlymo šalių.“

6 Tos pačios direktyvos 5 straipsnio „Smulkiųjų akcininkų apsauga, privalomas pasiūlymas ir teisinga kaina“ 1 dalyje numatyta:

„Kai fizinis ar juridinis asmuo, pats arba kartu su kitais sutartinai veikiančiais asmenimis įsigyja ir dėl to turi 1 straipsnio 1 dalyje minėtos bendrovės vertybinius popierius, kurie kartu su jo turimu tokių vertybinių popierių paketu arba kartu su kitų sutartinai veikiančių asmenų vertybinių popierių paketu tiesiogiai arba netiesiogiai suteikia jam nustatytą balsavimo teisių toje bendrovėje procentą, kuris suteikia jam tos bendrovės kontrolę, valstybės narės užtikrina, kad toks asmuo privalėtų padaryti pasiūlymą, kuris būtų tos bendrovės smulkiųjų akcininkų apsaugos priemonė. Toks pasiūlymas kuo anksčiau pateikiamas visiems visų tokių vertybinių popierių paketų savininkams teisinga kaina, apibrėžta šio straipsnio 4 dalyje.“

7 Direktyvos 2004/25 10 straipsnio „Informacija apie 1 straipsnio 1 dalyje minėtas bendroves“ 1 dalies c punkte nustatyta:

„Valstybės narės užtikrina, kad 1 straipsnio 1 dalyje minėtos bendrovės paskelbtų išsamią informaciją apie:

<...>

c) reikšmingus tiesioginius ar netiesioginius akcijų paketus (įskaitant netiesioginius akcijų paketus per piramidines struktūras ir akcijas priešpriešinėse bendrovėse) [2001 m. gegužės 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos] [d]irektyvos 2001/34/EB [dėl vertybinių popierių įtraukimo į biržos oficialųjį prekybos sąrašą ir dėl informacijos, kuri turi būti skelbiama apie tuos vertybinius popierius (OL L 184, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 4 t., p. 24)] 85 straipsnio prasme.“

Direktyva 2004/109

8 Direktyvos 2004/109 2 ir 28 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(2) <...> vertybinių popierių emitentai investuotojams turėtų užtikrinti tinkamą skaidrumą reguliariai pateikdami informaciją. Tuo pačiu tikslu akcininkai arba fiziniai ir juridiniai asmenys, turintys balsavimo teises arba finansines priemones, kurių pagrindu jie turi teisę įsigyti apyvartoje esančių akcijų su balsavimo teise, taip pat turėtų informuoti emitentus apie įsigytas akcijas arba apie kitus pasikeitimus, susijusius su kontroliniais akcijų paketais bendrovėse, kad emitentai galėtų tinkamai informuoti visuomenę.

<...>

(28) Kiekvienoje valstybėje narėje turėtų būti paskirta viena kompetentinga institucija, kuri prisiimtų galutinę atsakomybę dėl nuostatų, priimtų šios direktyvos pagrindu, laikymosi priežiūros, taip pat dėl tarptautinio bendradarbiavimo. <...>“

9 Šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad ji „nustato reikalavimus, susijusius su periodinės ir einamosios informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais jau leista prekiauti valstybėje narėje esančioje ar veikiančioje reguliuojamoje rinkoje, atskleidimu“.

10 Šios direktyvos 3 straipsnio 1a dalies ketvirta pastraipa suformuluota taip:

„Buveinės valstybė narė akcijų turėtojui arba 10 ar 13 straipsniuose nurodytam fiziniam arba juridiniam asmeniui negali taikyti griežtesnių reikalavimų, nei nustatyta šioje direktyvoje, išskyrus kai:

i) nustatomos žemesnės ar papildomos pranešimo ribos[,] nei nustatyta 9 straipsnio 1 dalyje[,] ir reikalaujama, kad būtų teikiami lygiaverčiai pranešimai, susiję su ribomis, remiantis turimu kapitalu;

ii) taikomi griežtesni nei 12 straipsnyje nustatyti reikalavimai; arba

iii) taikomi įstatymai ar kiti teisės aktai, priimti dėl įmonių perėmimo pasiūlymų, susijungimo sandorių ir kitų sandorių, turinčių įtakos nuosavybės teisėms į bendroves arba jų kontrolei, kuriuos prižiūri valdžios institucijos, valstybių narių paskirtos pagal [Direktyvos 2004/25] 4 straipsnį.“

11 Direktyvos 2004/109 9 straipsnio „Pranešimas apie kontrolinio akcijų paketo įsigijimą arba jo perleidimą“ 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyta:

„Buveinės valstybė narė turi užtikrinti, kad akcininkas, įsigijęs arba perleidęs emitento, kurio akcijomis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje ir kurioms suteikta balsavimo teisė, kontrolinį akcijų paketą, praneštų emitentui apie įsigytų arba perleistų balsavimo teisių santykinį kiekį, kai santykinis kiekis pasiekia, viršija arba nukrinta žemiau 5 %, 10 %, 15 %, 20 %, 25 %, 30 %, 50 % ir 75 % ribos.“

12 Direktyvos 2004/109 10 straipsnyje „Kontrolinės balsavimo teisių dalies įsigijimas arba perleidimas“ nustatyta:

„9 straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyti pranešimo reikalavimai taip pat turi būti taikomi fiziniams ir juridiniams asmenims tiek, kiek jiems suteikta teisė įsigyti ir perleisti balsavimo teises arba naudotis balsavimo teise bet kuriuo atskiru arba iš karto keliais iš šių atvejų:

a) kai balsavimo teises turi trečioji šalis, su kuria tas asmuo arba įmonė sudarė sutartį, įpareigojančią juos kartu naudojant turimas balsavimo teises priimti nuoseklią bendrą atitinkamo emitento valdymo politiką;

<...>“

13 Šios direktyvos 24 straipsnio „Kompetentingos institucijos ir šių institucijų prerogatyvos“ 1 dalyje nustatyta:

„Kiekviena valstybė narė paskiria centrinę valdžios instituciją, [2003 m. lapkričio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos] [d]irektyvos 2003/71/EB [dėl prospekto, kuris turi būti skelbiamas, kai vertybiniai popieriai siūlomi visuomenei ar įtraukiami į prekybos sąrašą, ir iš dalies keičiančios Direktyvą 2001/34/EB (OL L 345, 2003, p. 64; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 6 t., p. 356)] 21 straipsnio 1 dalyje nurodytą kaip centrinė kompetentinga administracinės valdžios institucija, kuri atsakinga už šioje direktyvoje numatytų įsipareigojimų vykdymą ir užtikrina pagal šią direktyvą priimtų nuostatų taikymą. <...>“

Direktyva 2013/50

14 Direktyva 2013/50 į Direktyvos 2004/109 3 straipsnį buvo įtraukta 1a dalis. Direktyvos 2013/50 12 konstatuojamojoje dalyje nustatyta:

„taikant suderintą pranešimo apie kontrolines balsavimo teisių dalis tvarką, ypač kai turimos akcijos agreguojamos su turimomis finansinėmis priemonėmis, turėtų padidėti teisinis tikrumas ir skaidrumas bei sumažėti tarpvalstybiniams investuotojams tenkanti administracinė našta. <...> Visų pirma, valstybės narės taip pat turėtų turėti galimybę toliau taikyti įstatymus ar kitus teisės aktus, priimtus dėl įmonių perėmimo pasiūlymų, susijungimo sandorių ir kitų sandorių, turinčių įtakos nuosavybės teisėms į bendroves arba jų kontrolei, kuriuos prižiūri institucijos, valstybių narių paskirtos pagal [Direktyvos 2004/25] 4 straipsnį, kuriuose nustatomi griežtesni atskleidimo reikalavimai nei Direktyvoje [2004/109].“

Austrijos teisė

ÜbG

15 Direktyva 2004/25 į Austrijos teisę buvo perkelta *Bundesgesetz betreffend Übernahmeangebote* (Federalinis įstatymas dėl įmonių perėmimo pasiūlymų) (*BGBl.* I, Nr. 127/1998, toliau – *ÜbG*).

16 Šio įstatymo 1 straipsnio 6 dalyje „sutartinai veikiantys teisės subjektai“ apibrėžti kaip „fiziniai ar juridiniai asmenys, kurie, remdamiesi susitarimu, bendradarbiauja su siūlytoju, siekdami įgyti ar vykdyti pasiūlymą gaunančios bendrovės kontrolę, visų pirma balsavimo teisių koordinavimo būdu, arba kurie, remdamiesi susitarimu, bendradarbiauja su pasiūlymą gaunančia bendrove,

siekdami sužlugdyti sėkmingą perėmimo pasiūlymo rezultatą. Jei teisės subjektas tiesiogiai ar netiesiogiai valdo vieno kito ar kelių kitų teisės subjektų kontrolinį akcijų paketą (22 straipsnio 2 ir 3 dalys), preziumuojama, kad visi šie teisės subjektai veikia sutartinai. <...>“

17 Šio įstatymo 22 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Bet kuris asmuo, kuris tiesiogiai arba netiesiogiai įgyja pasiūlymą gaunančios bendrovės kontrolinį akcijų paketą, privalo iš karto pranešti apie tai *Übernahmekommission* [(Įmonių perėmimų komisija, Austrija) (toliau – Įmonių perėmimų komisija)] ir paskelbti apie pasiūlymą dėl visų pasiūlymą gaunančios bendrovės akcijų pagal šio Federalinio įstatymo nuostatas per 20 akcijų rinkos darbo dienų nuo kontrolinio akcijų paketo įgijimo dienos.“

18 Pagal to paties įstatymo 22a straipsnio 1 punktą „įpareigojimas pateikti pasiūlymą pagal 22 straipsnio 1 dalį taikomas ir tuomet, kai sudaroma sutartinai veikiančių asmenų grupė, kuri bendrai įsigyja kontrolinį akcijų paketą.“

19 *ÜbG* 23 straipsnio „Akcijų priskyrimas ir pasiūlymo gavėjo įpareigojimų išplėtimas“ 1 dalyje numatyta, kad „sutartinai veikiančių asmenų“, kaip jie suprantami pagal 1 straipsnio 6 dalį, balsavimo teisės turi būti abipusiai priskirtos, taikant 22–22b straipsnius.

BörseG 1989

20 1989 m. lapkričio 8 d. *Bundesgesetz über die Wertpapier- und allgemeinen Warenbörsen und über die Abänderung des Börsesensale-Gesetzes 1949 und der Börsegesetz-Novelle 1903* (Federalinis įstatymas dėl vertybinių popierių biržų ir bendrųjų prekių biržų, kuriuo iš dalies keičiami 1949 m. Biržos brokerių įstatymas ir 1903 m. Biržų įstatymas (*Börsegesetz 1989 – BörseG*)) (*BGBl.* Nr. 555/1989), redakcija, paskelbta *BGBl.*, Nr. 558/1990 (DFB)) (toliau – *BörseG 1989*) 91 ir paskesniuose straipsniuose įgyvendinami įpareigojimai dėl pranešimo apie „kontrolinius akcijų paketus“, kylantys iš Direktyvos 2004/109 III skyriaus I dalies „Informacija apie kontrolinius akcijų paketus“, visų pirma šios direktyvos 9 straipsnio 1 dalies.

21 Šio įstatymo 92 straipsnio 7 dalyje numatyta, kad jo 91 straipsnyje nustatytas pranešimo reikalavimas taip pat taikomas tuo atveju, kai „balsavimo teisės priskirtinos asmeniui pagal *ÜbG* 23 straipsnio 1 ar 2 dalis“.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

22 2018 m. birželio 29 d. sprendimais Finansų rinkų institucija, kuri yra „centrinė kompetentinga administracinės valdžios institucija“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2004/109 24 straipsnį, skyrė administracines baudas *Adler*, *Petrus* ir GM už *BörseG 1989* 92 straipsnio 7 dalyje nustatyto fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie atskirai arba kartu įsigyja bent 30 % „pasiūlymą gavusios bendrovės“ akcijų, taikomo įpareigojimo pranešti pažeidimą. Pagal šiuos sprendimus *Adler*, *Petrus* ir GM, įsigydami *Conwert Immobilien SE* (toliau – *Conwert*) akcijas, „veikė sutartinai“, kaip tai suprantama pagal *ÜbG* 1 straipsnio 6 dalį, taigi balsavimo teisės, siejamos su jų įsigytomis šios bendrovės akcijomis, turėjo būti pirmą kartą abipusiai priskirtos šiems asmenims 2015 m. rugsėjo 29 d.

23 Siekdama nustatyti, ar *Adler*, *Petrus* ir GM taikoma sąvoka „sutartinai veikiantys asmenys“, kaip tai suprantama pagal *ÜbG* 1 straipsnio 6 dalį, Finansų rinkų institucija nusprendė, kad jai yra privalomas 2016 m. lapkričio 22 d. Įmonių perėmimų komisijos sprendimas; ši komisija yra pagal Direktyvos 2004/25 4 straipsnį paskirta institucija, kompetentinga pasiūlymams prižiūrėti. Tame sprendime, kuris per tą laiką tapo galutinis, Įmonių perėmimų komisija konstatavo, kad *Adler*, *Petrus* ir GM klaidingai nepateikė privalomo pasiūlymo, nors jos pasiekė 30 % *Conwert Immobilien* balsavimo teisių ribą, nuo kurios atsiranda pareiga pateikti pasiūlymą kaip „sutartinai veikiantiems teisės subjektams“.

24 Finansų rinkų priežiūros institucijos teigimu, per administracinių baudų skyrimo procedūrą galėjo būti nagrinėjamas tik *Adler*, *Petrus* ir GM esą padaryto pažeidimo subjektyviojo požymio buvimas.

25 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, kuriam buvo pateiktas skundas dėl 2018 m. birželio 29 d. sprendimų, pažymi, kad *BörseG 1989*, kuriuo į Austrijos teisę perkelta Direktyva 2004/109, įpareigojimai pranešti nustatomi asmenims, turintiems „emitento“ „kontrolinius akcijų paketus“ (30 % ir daugiau), ir kad šie įpareigojimai yra griežtesni, nei numatytieji šioje direktyvoje. Taigi šis teismas mano, kad „sutartinai veikiantiems teisės subjektams“, kaip tai suprantama pagal *BörseG 1989* 92 straipsnio 7 dalį, nustatyta pareiga pranešti patenka į sąvoką „griežtesni reikalavimai, nei nustatyta [Direktyvoje 2004/109]“, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 3 straipsnio 1a dalies ketvirtą pastraipą.

26 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla abejonių dėl šių „griežtesnių“ reikalavimų pranešti atitikties Direktyvos 2004/109 3 straipsnio 1a dalies ketvirtos pastraipos iii punktui, nes pagal šią nuostatą šie reikalavimai turi būti numatyti ne tik įstatymuose ar kituose teisės aktuose, priimtuose dėl įmonių perėmimo pasiūlymų, bet ir juos turi „prižiūr[ėti] valdžios institucijos, valstybių narių paskirtos pagal [Direktyvos 2004/25] 4 straipsnį“. O nagrinėjamu atveju pagrindinėje byloje nagrinėjamą „griežtesnį“ įpareigojimą pranešti apie kontrolinius akcijų paketus prižiūrėjo pagal Direktyvos 2004/109 24 straipsnį paskirta nacionalinė institucija.

27 Be to, šiam teismui kyla klausimas, ar su Chartijos 47 straipsniu suderinama nacionalinė praktika, pagal kurią galutinis sprendimas, kaip antai 2016 m. lapkričio 22 d. sprendimas, yra privalomas per vėlesnę administracinės sankcijos skyrimo procedūrą, šiuo atveju tą, kurią jo nagrinėjamoje byloje vykdė Finansinių rinkų institucija.

28 Šiomis aplinkybėmis *Bundesverwaltungsgericht* (Federalinis administracinis teismas, Austrija) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar [Direktyvos 2004/109] 3 straipsnio 1a dalies ketvirtos pastraipos iii punktą reikia aiškinti taip, kad „griežtesnius reikalavimus“ „akcijų turėtojui arba <...> fiziniam arba juridiniam asmeniui“ leidžiama taikyti tik tuomet, jei „įstatymai ar kiti teisės aktai“, kuriuose numatyti griežtesni reikalavimai informacijos apie akcijų suteikiamas balsavimo teises paskelbimui, yra „prižiūrimi“ valdžios institucijos, kurią valstybė narė yra paskyrusi pagal [Direktyvos 2004/25] 4 straipsnį, ir jei ši priežiūra apima ir kontrolę, kaip laikomasi griežtesnių reikalavimų informacijos apie akcijų suteikiamas balsavimo teises paskelbimui, kaip tai suprantama pagal Direktyvą [2004/109]?

2. Ar [Chartijos] 47 straipsniui prieštarauja nacionalinė praktika, pagal kurią įsiteisėjusio Direktyvos [2004/25] 4 straipsnyje numatytos priežiūros institucijos sprendimo, kuriuo buvo konstatuota, kad asmuo pažeidė nacionalinės teisės nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę buvo perkelta Direktyva [2004/25], privalomumas pripažįstamas ir vėliau šios priežiūros institucijos vedamoje administracinių nuobaudų skyrimo byloje, iškeltoje tam pačiam asmeniui dėl susijusių nacionalinės teisės nuostatų, kuriomis į nacionalinę teisę buvo perkelta Direktyva [2004/109] ir kuriose pateikta nuoroda į nuostatas, kuriomis į nacionalinę teisę buvo perkelta Direktyva [2004/25], pažeidimo ir dėl to šiam asmeniui užkertamas kelias teisiniu ir faktiniu požiūriu ginčyti jau įsiteisėjusiu sprendimu konstatuotą teisės pažeidimą?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

29 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2004/109 3 straipsnio 1a dalies ketvirtos pastraipos iii punktas turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos akcijų turėtojams arba šios direktyvos 10 ar 13 straipsnyje nurodytiems fiziniams ar juridiniams asmenims taikomi griežtesni reikalavimai, kaip tai suprantama pagal šią ketvirtą pastraipą, dėl pranešimo apie kontrolinius akcijų paketus, nei numatyta šioje direktyvoje, ir šie reikalavimai įtvirtinti statymuose ar kituose teisės aktuose, priimtuose, be kita ko, dėl įmonių perėmimo pasiūlymų, tačiau šių reikalavimų laikymosi nepavesta užtikrinti šios valstybės narės institucijai, paskirtai pagal Direktyvos 2004/25 4 straipsnį.

30 Kaip matyti iš pačios Direktyvos 2004/109 3 straipsnio 1a dalies ketvirtos pastraipos formuluotės, buveinės valstybė narė negali akcijų turėtojui arba šios direktyvos 10 ar 13 straipsnyje nurodytam fiziniam arba juridiniam asmeniui taikyti griežtesnių reikalavimų, nei numatytieji šioje direktyvoje; vis dėlto šiam draudimui taikomos trys išimtys, įtvirtintos šios ketvirtos pastraipos i–iii punktuose.

31 Kaip savo išvados 29–31 punktuose pažymėjo generalinis advokatas, Direktyva 2013/50 įterpus į Direktyvos 2004/109 3 straipsnį 1a dalį buvo siekiama ištaisyti nevienodą reikalavimų pranešti, taikomų fiziniams ir juridiniams asmenims, kurie įsigyja arba kitaip valdo valstybės narės reguliuojamoje rinkoje veikiančių emitentų akcijų paketus, derinimo lygį, nes iki Direktyva 2013/50 padarytų pakeitimų pagal Direktyvą 2004/109 buveinės valstybei narei buvo suteikta galimybė akcijų ar kitų finansinių priemonių turėtojams taikyti griežtesnius reikalavimus pranešti, nei numatytieji šioje direktyvoje. Kaip nurodyta
Direktyvos 2013/50 12 konstatuojamojoje dalyje, ja buvo siekiama nustatyti suderintą pranešimo apie kontrolines balsavimo teisių dalis tvarką, taigi buvo panaikinta ši valstybių narių galimybė, išskyrus Direktyvos 2004/109 3 straipsnio 1a dalies ketvirtos pastraipos i–iii punktuose numatytas išimtis.

32 Šio 3 straipsnio 1a dalies ketvirtos pastraipos iii punkte numatyta išimtis leidžia buveinės valstybei narei akcijų turėtojams arba Direktyvos 2004/109 10 ar 13 straipsnyje nurodytiems fiziniams arba juridiniams asmenims taikyti „įstatym[us] ar kit[us] teisės akt[us], priimt[us] dėl įmonių perėmimo pasiūlymų, susijungimo sandorių ir kitų sandorių, turinčių įtakos nuosavybės teisėms į bendroves arba jų kontrolei, kuriuos prižiūri valdžios institucijos, valstybių narių paskirtos pagal [Direktyvos 2004/25] 4 straipsnį“.

33 Pirmoji šiame iii papunktyje numatyta sąlyga, su kuria siejamas griežtesnių reikalavimų, nei nustatytieji Direktyvoje 2004/109, taikymas, – tokie reikalavimai, įskaitant reikalavimus pranešti apie kontrolinius akcijų paketus, turi būti numatyti įstatymuose ir kituose teisės aktuose, priimtuose dėl šio sprendimo pirmesniame punkte išvardytų sandorių.

34 Šiuo aspektu pažymėtina, kad Direktyvos 2004/25 nuostatose reglamentuojamas fizinio ar juridinio asmens turimos bendrovės reikšmingo akcijų paketo ribos, kurią viršijus šis asmuo privalo pateikti viešą perėmimo pasiūlymą, kad būtų apsaugoti šios bendrovės smulkieji akcininkai, apskaičiavimas. Kiek tai susiję su netiesiogiai turimų akcijų paketų agregavimu, šiose nuostatose numatyti griežtesni reikalavimai nei tie, kurie taikomi apskaičiuojant kontrolinių akcijų paketų ribas, nuo kurių atsiranda pareiga pranešti apie kontrolinių akcijų paketų įsigijimą ar perleidimą pagal Direktyvą 2004/109. Pagal Direktyvos 2004/25 5 straipsnio 1 dalį apskaičiuojant atsižvelgiama į „sutartinai veikiančių asmenų“, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies d punktą, turimas akcijas. Ši sąvoka apima „fizini[us] ar juridini[us] asmen[is], kurie bendradarbiauja su siūlytoju ar pasiūlymą gaunančia bendrove, remdamiesi aiškiai ar numanomai sudarytu žodiniu ar raštišku susitarimu, kuriuo siekiama įsigyti pasiūlymą gaunančios bendrovės kontrolę arba sužlugdyti sėkmingą pasiūlymo rezultatą“.

35 O Direktyvoje 2004/109, priešingai, nevartojama sąvoka „sutartinai veikiantys asmenys“; jos 10 straipsnio a punkte, apskaičiuojant akcijų paketų ribas, dėl kurių atsiranda pareiga pranešti apie kontrolinius akcijų paketus, atsižvelgiama į atitinkamų asmenų sudarytus susitarimus, pagal kuriuos šie asmenys įpareigojami „kartu naudojant turimas balsavimo teises priimti nuoseklią bendrą <...> valdymo politiką“. Kaip savo išvados 57 punkte pažymėjo generalinis advokatas, šioje nuostatoje reikalaujama rimto įsipareigojimo tam tikram laikui, jis negali būti trumpalaikis ar nepastovus, be to, jis privalo būti vieningas ir skirtas atitinkamos bendrovės vadovybei.

36 Taigi valstybės narės nuostatose, priimtose pagal Direktyvą 2004/25, kuriose remiamasi šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies d punkte vartojama sąvoka „sutartinai veikiantys asmenys“, siekiant apskaičiuoti reikšmingo akcijų paketo ribą, nuo kurios atsiranda ne tik pareiga pateikti viešą perėmimo pasiūlymą, bet ir su tuo susiję paskelbimo įpareigojimai, įtvirtinti „griežtesni reikalavimai“, kaip jie suprantami pagal Direktyvos 2004/109 3 straipsnio 1a dalies ketvirtą pastraipą, nei nustatytieji šioje direktyvoje, todėl tokios nuostatos yra „teisės aktai, priimti dėl įmonių perėmimo pasiūlymų“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą. Vadinasi, šios nacionalinės teisės nuostatos atitinka Direktyvos 2004/109 3 straipsnio 1a dalies ketvirtos pastraipos iii punkte numatytą pirmąją sąlygą, kad jas būtų galima taikyti akcijų turėtojams arba šios direktyvos 10 ar 13 straipsnyje nurodytiems fiziniams arba juridiniams asmenims.

37 Antroji sąlyga, numatyta Direktyvos 2004/109 3 straipsnio 1a dalies ketvirtos pastraipos iii punkte, su kuria siejamas griežtesnių reikalavimų, nei numatytieji Direktyvoje 2004/109, taikymas akcijų turėtojams arba šios direktyvos 10 ar 13 straipsnyje nurodytiems fiziniams ar juridiniams asmenims dėl pranešimo apie jų turimą šios direktyvos 1 straipsnio 1 dalyje nurodytos bendrovės kontrolinė akcijų paketą, yra ta, kad šių griežtesnių reikalavimų laikymosi priežiūrą turi atlikti valdžios institucijos, valstybių narių paskirtos pagal Direktyvos 2004/25 4 straipsnį.

38 Šiame 4 straipsnyje nurodyta, kad šios institucijos yra kompetentingos „pasiūlymams prižiūrėti pagal taisykles, kurias jos nustato arba pradeda taikyti pagal [Direktyvą 2004/25]“. Taigi reikalavimai, kurių laikymąsi jos užtikrina, turi būti numatyti įstatymuose ar kituose teisės aktuose, priimtuose konkrečiai dėl įmonių perėmimo pasiūlymų, ir gali patekti tik į Direktyvos 2004/25, o ne į Direktyvos 2004/109 taikymo sritį.

39 Tokiomis aplinkybėmis Direktyvos 2004/109 3 straipsnio 1a dalies ketvirtos pastraipos iii punktas negali būti aiškinamas taip, kad, kaip savo rašytinėse pastabose tvirtina Finansų rinkų institucija, pagal Direktyvos 2004/109 24 straipsnio 1 dalį paskirta institucija, atsakinga už nacionalinės teisės nuostatų, kuriomis perkeliama ši direktyva, taikymo priežiūrą, turi materialinę kompetenciją prižiūrėti, ar laikomasi nagrinėjamų griežtesnių reikalavimų, nors jie patenka į Direktyvos 2004/25 taikymo sritį.

40 Kaip savo išvados 37 punkte pažymėjo generalinis advokatas, Direktyva 2004/109 atliktas derinimas gali vykti tik šios direktyvos taikymo srityje. Todėl pagal minėtos direktyvos 24 straipsnio 1 dalį kompetentinga valdžios institucija, kuriai pavesta užtikrinti pagal šią direktyvą priimtų nuostatų taikymą, negali turėti kompetencijos, viršijančios jai pagal šią nuostatą suteiktą kompetenciją ir susijusios su sritimi, kuriai šis derinimas netaikomas, t. y. įmonių perėmimo pasiūlymų, susijungimo sandorių ir kitų sandorių, turinčių įtakos nuosavybės teisėms į bendroves arba jų kontrolei, sritimis.

41 Be to, Finansų rinkų institucijos siūlomas ir šio sprendimo 39 punkte nurodytas Direktyvos 2004/109 3 straipsnio 1a dalies ketvirtos pastraipos iii punkto aiškinimas grindžiamas plačiu Direktyvos 2004/109 3 straipsnio 1a dalies ketvirtojoje pastraipoje numatytos išimties aiškinimu, o atsižvelgiant į šio 3 straipsnio 1a dalies tikslą nustatyti suderintą pranešimo apie turimą didelę balsavimo teisių procentinę dalį tvarką, buveinės valstybei narei taikomo draudimo akcijų ar kitų finansinių priemonių turėtojams taikyti griežtesnius pranešimo reikalavimus išimtys turi būti aiškinamos siaurai.

42 Be to, kaip savo išvados 42–46 punktuose iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, siekiant apibrėžti kompetenciją, kurią pagal Direktyvos 2004/109 3 straipsnio 1a dalies ketvirtos pastraipos iii punktą turi valdžios institucijos, valstybių narių paskirtos pagal Direktyvos 2004/25 4 straipsnį, kyla klausimas, ar sąvoka „priežiūra“ apima ir „griežtesnių“ pranešimo reikalavimų „laikymosi užtikrinimą“. Šio 3 straipsnio 1a dalies ketvirtos pastraipos iii punkto aiškinimas, pagal kurį šios valdžios institucijos, kompetentingos prižiūrėti šiame punkte išvardytus sandorius, gali neturėti įgaliojimų užtikrinti, kad būtų laikomasi „griežtesnių reikalavimų“ dėl pranešimo apie kontrolinius akcijų paketus, numatytų įstatymuose ar kituose teisės aktuose, reglamentuojančiuose šiuos sandorius, neatitinka sąvokos „priežiūra“ įprastos reikšmės bendrinėje kalboje, kuri siejama su „kontrole“, taigi, ir su tam tikrų normų ar reikalavimų „laikymosi užtikrinimu“.

43 Nagrinėjamu atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo abejonės iš esmės susijusios su tuo, ar *BörseG 1989* 92 straipsnio 7 dalyje numatytas „sutartinai veikiantiems teisės subjektams“ taikomas griežtesnis reikalavimas pranešti apie kontrolinius akcijų paketus, nei numatyta Direktyvoje 2004/109, atitinka šio sprendimo 37 punkte nurodytą sąlygą, kad šį reikalavimą turi „prižiūrėti“, t. y. kontroliuoti, pagal Direktyvos 2004/25 4 straipsnį paskirta valdžios institucija.

44 Iš pagrindinės bylos šalių pastabų ir atsakymų į Teisingumo Teismo raštu pateiktą klausimą matyti, kad pagal *ÜbG*, kuriuo Direktyva 2004/25 perkelta į Austrijos teisę, Įmonių perėmimų komisija yra vienintelė institucija, pagal šios direktyvos 4 straipsnį paskirta kaip kompetentinga institucija. Vis dėlto pagrindinėje byloje *BörseG 1989* 92 straipsnio 7 dalyje, kurioje vis dėlto daroma nuoroda į *ÜbG* 23 straipsnio 1 arba 2 dalis, numatyto „griežtesnio reikalavimo“ pranešti apie kontrolinius akcijų paketus laikymosi „priežiūrą“ atliko Finansų rinkų institucija. Taigi,

atrodo, kad minėtų „griežtesnių reikalavimų“ „laikymosi užtikrinimas“ patikėtas valdžios institucijai, kuri nėra paskirta pagal Direktyvos 2004/25 4 straipsnį, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

45 Remiantis tuo, kas išdėstyta, Direktyvos 2004/109 3 straipsnio 1a dalies ketvirtos pastraipos iii punktas turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos akcijų turėtojams arba šios direktyvos 10 ar 13 straipsnyje nurodytiems fiziniams ar juridiniams asmenims taikomi griežtesni reikalavimai, kaip tai suprantama pagal šią ketvirtą pastraipą, dėl pranešimo apie kontrolinius akcijų paketus, nei numatyta šioje direktyvoje, ir šie reikalavimai įtvirtinti įstatymuose ar kituose teisės aktuose, priimtuose, be kita ko, dėl įmonių perėmimo pasiūlymų, tačiau šių reikalavimų laikymosi nepavesta užtikrinti šios valstybės narės institucijai, paskirtai pagal Direktyvos 2004/25 4 straipsnį.

Dėl antrojo klausimo

46 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Chartijos 47 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiama valstybės narės praktika, pagal kurią centrinei administracinės valdžios institucijai, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2004/109 24 straipsnio 1 dalį, vedančiai administracinės nuobaudos skyrimo bylą, yra privalomi galutiniais tapę administraciniai sprendimai, kuriais konstatuojamas nacionalinės teisės nuostatų, kuriomis perkeliama Direktyva 2004/25, pažeidimai ir kuriuos priėmė šios valstybės narės valdžios institucija, paskirta pagal šios direktyvos 4 straipsnį, ir dėl to asmuo, kuriam iškelta administracinės nuobaudos skyrimo byla, netenka teisės teisiniu ir faktiniu požiūriu ginčyti anksčiau konstatuotą teisės pažeidimą.

47 Išnagrinėjus pirmąjį klausimą matyti, kad Direktyvos 2004/109 3 straipsnio 1a dalies ketvirtos pastraipos iii punktas turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos griežtesnių reikalavimų, kaip tai suprantama pagal šią ketvirtą pastraipą, dėl pranešimo apie kontrolinius akcijų paketus, nei numatyta šioje direktyvoje, įtvirtintų įstatymuose ar kituose teisės aktuose, priimtuose, be kita ko, dėl įmonių perėmimo pasiūlymų, laikymąsi turi užtikrinti valdžios institucija, nepaskirta pagal Direktyvos 2004/25 4 straipsnį.

48 Šiomis aplinkybėmis nereikia aiškinti Chartijos 47 straipsnio, siekiant nustatyti, ar jame įtvirtintoms pagrindinėms teisėms prieštarauja tokia nacionalinė praktika kaip ta, kuri yra šio klausimo dalykas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

49 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo, iš dalies keičiančios Direktyvą 2001/34/EB, iš dalies pakeistos 2013 m. spalio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos

direktyva 2013/50/ES, 3 straipsnio 1a dalies ketvirtos pastraipos iii punktas turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos akcijų turėtojams arba Direktyvos 2004/109, iš dalies pakeistos
Direktyva 2013/50, 10 ar 13 straipsnyje nurodytiems fiziniams ar juridiniams asmenims taikomi griežtesni reikalavimai, kaip tai suprantama pagal šią ketvirtą pastraipą, dėl pranešimo apie kontrolinius akcijų paketus, nei numatyta Direktyvoje 2004/109, iš dalies pakeistoje Direktyva 2013/50, ir šie reikalavimai įtvirtinti įstatymuose ar kituose teisės aktuose, priimtuose, be kita ko, dėl įmonių perėmimo pasiūlymų, tačiau šių reikalavimų laikymosi nepavesta užtikrinti šios valstybės narės institucijai, paskirtai pagal 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/25/EB dėl įmonių perėmimo pasiūlymų 4 straipsnį.

Parašai.